

راه‌های تأثیرگذاری روی قوانین کشور

من اعتراض دارم! اردو نیاز دارم!

خاطرتان هست رنگ‌های تفریح توی کلاس، دسته جمعی می‌خواندیم: «من اعتراض دارم؛ اردو نیاز دارم؟!»

یکی روی میز بود. یکی گوشه‌ای غذا می‌خورد. آن وسط هم چند نفر حسابی بقیه را تهنیت می‌کردند. صدای مان بالا می‌رفت. معاون می‌آمد. می‌دید کلاس چه شلیم‌شوربایی شده. دادی می‌زد و بساط سر و صدا را جمع می‌کرد. چرا آن موقع کسی به ما یاد نمی‌داد چگونه باید برای اردو رفتن درخواست بدهیم؟ پیشنهادات مان را لیست کنیم؟ شورای دانش‌آموزی را جدی بگیریم؟ راه درست گفت‌وگو را یاد بگیریم؟ حالا بزرگ‌تر شده‌ایم و می‌خواهیم در مقیاس بزرگ‌تری روی قوانین اثر بگذاریم؛ ولی انگار راه درستش پیدا نمی‌شود. چه جوری من یک نفر می‌توانم روی قانون یک کشور اثر بگذارم؟ مگر می‌شود؟ نوجوانه در این صفحه، سه راه اعتراضی را بررسی کرده و کم‌وبیش سراغ فوت و فن تأثیرگذاری روی قانون رفته. چون شهروندی خوب است که به این مسائل بی‌توجه نباشد. کنشگر باشد و تلاش کند دنیا را تبدیل به جای بهتری برای زندگی کند.

فاطمه پورابراهیم

نوجوانه

انتخاب نمایندگان مجلس

وقتی حرف از تأثیرگذاری روی قانون می‌شود، مهم‌ترین راه را باید رأی دادن شمرد؛ مگر غیر از این است که اکنون رأی دادن به اعضای مجلس یکی از اصلی‌ترین و مؤثرترین راه‌ها برای تأثیرگذاری در فرآیند قانونگذاری و شکل‌دهی به آینده کشور است؟

مثل دوران مدرسه که شورای دانش‌آموزی را جدی نمی‌گرفتیم، هنوز بعضی از مردم حواس‌شان به کارکرد این نماینده‌ها نیست. آن وقت‌ها هم یارای نمی‌دادیم یا برای رأی دادن، دنبال شناخت نبودیم. حالا اما این رأی‌ها آینده ما را می‌سازد. شاید اگر قبلاً بود منظورم از ما، مردم ایران بود. ما آدم‌هایی که داریم توی این خاک زندگی می‌کنیم اما حالا گوش و چشم‌مان بازتر شده. رأی ما در ایران، مقدمه تصمیمات مهمی است که روی منطقه و جهان تأثیر می‌گذارد. رأی یک نماینده می‌تواند معادلاتی را در جهان عوض کند.

مجلس شورای اسلامی به‌عنوان نهاد قانونگذار، نقش حیاتی در تعیین قوانین و سیاست‌های کشور دارد که بر زندگی روزمره مردم تأثیر مستقیم می‌گذارد.

از ۱۸ سالگی که نوجوان حق رأی دارد، با انتخاب نمایندگان مجلس، می‌تواند به بهبود وضعیت‌های مختلف اجتماعی، اقتصادی و سیاسی کمک کند.

متأسفانه سال‌های اخیر، رأی دادن به نماینده‌ها به جای این‌که حاصل شناخت و آگاهی مردم نسبت به موضع آنها نسبت به مسائل مختلف اجتماعی، سیاسی و اقتصادی باشد، لیستی شده. رأی دادن از روی لیست وقتی از روی شناخت و آگاهی نباشد، ممکن است مجلس را به سمتی ببرد که ما خودمان مخالف آن باشیم و در تضاد با منافع ما باشد. بنابراین آگاهی از برنامه‌ها و ویژگی‌های کاندیداها، شرکت فعال در انتخابات و تلاش برای انتخاب افرادی که توانایی اصلاح و بهبود قوانین را دارند، می‌تواند به طور مستقیم بر روند قانونگذاری و ساختار اجتماعی کشور تأثیر بگذارد.

یک موضوع داخلی می‌دانستند. این فقط یکی از معضلات به بی‌راهه کشیده شدن تجمعات مسالمت‌آمیز و مردمی است که نمی‌گذارد گفت‌وگو بین کف جامعه با قانونگذار شکل بگیرد. به‌طور معمول این تجمعات، بیشتر از این‌که صدای مردم را به گوش افرادی که باید برسانند، حاشیه‌سازی‌های رسانه‌ای‌اش بعد دیگری به آن می‌دهد. نمی‌توان دقیقاً گفت مقصر شکل نگرفتن درست این مدل اعتراض‌ها فقط به گردن مردم و رسانه‌هاست ولی در هر حال راه این مدل اعتراض از نظر قانونی باز گذاشته شده است.

تجمعات مسالمت‌آمیز

گاهی ساده‌ترین راهی که به ذهن مردم برای درخواست تغییر یک قانون می‌رسد، تجمع است. این‌که عده‌ای یک جا جمع بشوند تا مطالبات خود را به گوش مسئولان برسانند. اصل ۲۷ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران بیان می‌دارد: «تشکیل اجتماعات و راهپیمایی‌ها بدون حمل سلاح، به شرط آن‌که مخل به مبانی اسلام نباشد، آزاد است.» البته برای تجمع نیاز به اخذ مجوز است.

شما باید حداقل دو روز کاری قبل از اجرای برنامه‌تان به فرمانداری استانتان مراجعه کنید و ضمن اعلام موضوع، زمان و مکان تجمع اعتراضی و همچنین مشخص کردن سخنران یا سخنرانان، درخواست مجوز بدهید. شاید این راه، راحت و نتیجه‌بخش به نظر برسد ولی اگر در اجرا کردنش ظرافت به خرج ندهید، به بی‌راهه کشیده می‌شود. همیشه افرادی هستند که بخواهند تجمعات مسالمت‌آمیز را از هدف اصلی خود دور کنند.

احتمالاً نمونه‌هایش حالا دارد از ذهن‌تان می‌گذرد. در یکی از اعتراضات مسالمت‌آمیز، عکسی از کارگران وایرال شده بود که بنری در دست‌هایشان بود و از رسانه‌های غربی اعلام برائت کرده بودند و می‌خواستند اخبار مربوط به آنها را پوشش ندهند؛ چرا که این را

کارزار

جمع کردن امضاهایی است که از قدیم‌الایام پیش روی مردم بوده؛ چه برای اعتراض به جزئیات وجود یک قانون، چه درخواست تعیین قانونی جدید یا... حتماً در مدرسه هم نوشتن نامه به مدیر و امضا کردن دسته جمعی آن را تجربه کرده‌اید. اعتراض به کلاس‌های فوق‌العاده، درخواست خوراکی جدید در بوفه، عوض کردن یک دبیر، همه و همه مطالباتی بوده‌اند که در این نامه‌ها مطرح شده. آخر برگه، توسط هرکسی که

جنس دغدغه‌های اجتماعی و فرهنگی مثل

محافظت از گونه‌های در حال انقراض!

این کارزارها شکلی مدرن به خود گرفته و به صورت مجازی و آنلاین برگزار می‌شوند. هر کسی می‌تواند کارزاری تشکیل داده و از مردم بخواهد با استفاده از شماره تلفن همراه، آن را امضا کند. در کنار آن در مورد مطالبه خود، در فضای مجازی با انتشار متن، ویدئو و... آگاهی‌رسانی عمومی می‌کند. در مورد ابعاد آن صحبت می‌کند. چرایی آن را گوشزد می‌کند. در نهایت هم از مردم دعوت می‌کند که به مطالبه‌گران جمعی بپیوندند؛ مردمی که طرفدار کارزار هستند و سعی می‌کنند توجه عمومی و رسانه‌ها را جلب کنند تا امضای بیشتری زیر مطالبه‌شان بیاید. در سال‌های اخیر، کارزارهای مختلفی به نتیجه رسیده؛ کارزارهایی که با توجه به اهمیت‌شان، به قدری امضا جمع کرده‌اند که پایشان را از یک حرکت جمعی مجازی فراتر گذاشته‌اند و تغییری ملموس در دنیای واقعی ایجاد کرده‌اند. از درخواست رفع فیلترینگ دیسکورد تا اعتراض دانشجویان به مسئول بوفه دانشگاه آزاد قوچان.